

O B S A H.

	Strana
VĚNOVÁNÍ	V.
PŘEDMLUVA	VII.
ÚVOD	1
I. VÍRA	2
1. a 2. Víra a mrvnost. 3. Víra a přesvědčení. 4. a 5. Víra a přírodověda. 6. Víra a přírodozbytci.	
II. BIBLE	7
7. Námitky proti nauce o slovné inspiraci Starého Zákona: Pověsti a báje St. Z. Nejistota o původcích některých knih St. Z. Nejistota o původního textu a kanonu St. Z. „Korrektura dějin“ Israele v St. Z. Nedostatky starozákonného náboženství. — Důkaz, že tyto názory nepoškozují náboženský význam Starého Zákona: Tak zvané pověsti a báje St. Z. jsou rouchem hlubokých pravd Božích. St. Z. slouží k vzděláni ve víře a svatosti, třebas bychom neznali původce všech jeho knih. Vědecké úsilí o přiblížení se k pravdě textu St. Z. St. Z. — dar Boží, výborná pomůcka pro duchovní život. Trojí období náboženského života starého Israele. Vývoj náboženství v St. Z. Podmínky pravého užívání bible vůbec a St. Z. zvláště. 8. Námitky proti nauce o slovné inspiraci Nového Zákona: Vznik N. Z. Ztráta všech původních textů N. Z. Jeho nejstarší rukopisy. Různočtení v rukopisech. Nejistota o otázce původců některých knih N. Z. Nejistota údajů evangelii o Ježíši. — Důkaz, že tyto názory nepoškozují náboženský význam N. Z.: Vědecké úsilí o zjištění nejstarší formy textu N. Z. Původci N. Z. Vědecké badání o historickém Ježíši. Působení Ježíšovo na člověka. V Ježíši se blíží k člověku osobní Bůh. Ježíš nejvyšší autoritou v náboženství. 9. Inspirace Písma	

sv. 10. Vyvrácení tvrzení, že nejvyšší autoritou v náboženství jest individuální rozum. 11. Kristus jako nejvyšší náboženská autorita a biblé. Evangelia srdcem biblé. V bibli hlas živého, věčného Boha. Svědectví o bibli.	
III. STVOŘENÍ	23
12. Biblická zpráva o stvoření světa v šesti dnech a přírodověda. 13. Biblický a vědecký obraz vesmíru. 14. Biblická a vědecká představa o vzniku přírody. Význam myšlenky vývojové. 15. Přírodní zákony a tvořící Bůh. 16. Zázraky. 17. Vyslýchání modliteb. 18. Descendenční teorie. Darwinism. 19. Původ člověka. 20. Mechanism. 21. Materialism.	
IV. BŮH	38
22. Základy víry v Bohu. Skutečnosti, podpirající tuto víru. Charakteristika zbožnosti. Zjevení. 23. Opora víry v Bohu v Ježíši. 24. Nepochopitelnost Boží podstaty. Naše myšlenky o Bohu. 25. Pantheism. 26. Bůh jako nekonečná osobnost.	
V. PROZŘETELNOST	47
27. Bůh a nedokonalosti, zlo, bolest a utrpení. 28. Rozpor mezi mravní cenou a losem člověka. 29. Záhady prozřetelnosti Boží.	
VI. VĚČNÝ ŽIVOT	50
30. Námitky proti víře v život věčný. Základ naděje osobního bezsmrtí. Úvahy, jež povznázejí křesťana k víře v život věčný. 31. Možnost života ducha bez těla. 32. Vyvrácení námitky, že naděje záhrobního života ochrnuje mravní sílu, zájem o svět a pracovitost.	
VII. KŘESŤANSTVÍ	54
33. Vyvrácení námitky, že křesťanství světu více uškodilo než prospělo. 34. Vyvrácení tvrzení, že křesťanská mravnost zbabuje člověka mravní samostatnosti. 35. Vyvrácení tvrzení o bezcennosti křesťanské morálky pro domnělou přílišnost jejich požadavků. 36. Křesťanská mravnost a myšlenka mzdy a odplaty. 37. Zákon vývoje a nezměnitelná pravidla křesťanství.	
VIII. CÍRKVE	60
38. Náboženství jako věc soukromá a záležitost společenská. Sdružovací pud zbožnosti. Samovoľný vznik církví z náboženských pospolností. 39. Samostatnost osobní zbožnosti a církve. 40. Klerikalism. Rímská církev překážkou pokroku. Protestantism a pokrok v různých kulturních oborech. Cena evangelických církví. 41.	

Náboženská snášenlivost, romanism a protestantism	42.
Skupiny křesťanských církví. Rímský katolicism. Jeho intellektualism, moralism, tradicionalism, ritualism a církevnictví dusí v něm evangelium. Protestantism — náboženství duchovní. Osobní náboženství protestanta spočívá na jeho náboženské zkušenosti a vede k samostatnosti. Očista náboženství, přetvoření bohoslužeb, uplatnění všeobecného kněžství, odstranění sakramento-lismu, obnovení jednoty mravního života, docenění životního povolání a pokrokovost na půdě protestantismu.	
43. Mnohotvárnost protestantismu.	43.
IX. ČESKÁ OTÁZKA NÁBOŽENSKÁ	80
44. Vyhýbání se jejímu řešení. 45. Tvrzení, že tento problém jest již dávno rozrešen, a to koncilem Tridentským. 46. Strach z řešení této otázky. 47. Pokus o její řešení ideou cyrilometodějskou. 48. Pokus o řešení české otázky náboženské starokatolicismem. 49. Rozrešení problému protestantismem. 50. Vyvrácení námitky, že protestantismus je náboženství německé. 51. Česká otázka náboženská a „nové moderní náboženství“.	
X. MONISM	115
52. Jeho historie. Monism Häckelův, Ostwaldův a Drewsův. Český monism. Závěrečné úvahy o monismu.	
XI. VOLNÁ MYŠLENKA	127
53. Její názory náboženské a mravní. 54. Kritika její výravouky.	
DOSLOV	130
SEZNAM UŽITÝCH SPISŮ A ČLÁNKŮ	132
STRUČNÝ VÝKLAD UŽITÝCH CIZÍCH SLOV	135